

Vlom. Pri posestniku Francu Hameršku v Zavrču pod Ptujem so odnesli vlomilci pšenice in drugih reči za 1000 dinarjev.

Strel je dobil pri nabiranju drv. V Gruškovju pri Ptuju je bil po nesreči obstreljen v roko in nogo v gozdu pri nabiranju drv neki dninar, katerega so prepeljali v ptujsko bolnico.

Gospodarsko poslopje žrtev požigalčeve roke. V Brunski vasi v župniji Zibika pri Šmarju pri Jelšah je vsled požiga pogorelo v noči gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Čokl, po domače Orbota. Radi pomanjkanja vode je bilo gašenje onemogočeno in so se reševalci omejili na brambo sosednih poslopij. S poslopjem vred je zgorela vsa krma, žito, orodje, breja svinja in opekla sta se gospodar in županov sin. Nesrečni pogorelec je bil zavarovan za borih 1500 Din.



Oslabljenju srca in težkemu dihanju

je dostikrat vzrok mast, katera je obkolila srce in njegovo mišičevje. Ta mast je vzrok, da srcu ni dana možnost vršiti svoje funkcije. — Po redni uporabi zdravilnega

„Planinka“ čaja Bahovec

postane kri lahko tekoča, srce se razbremeni in okrepi, kar povzroča zopet normalno dihanje. — Zahtevajte v lekarnah in drogerijah samo pravi zdravilni

„Planinka“ čaj Bahovec

ki se ne prodaja odprto, temveč samo v originalnih plombiranih paketih po Din 20.— z napisom proizvajalca:

Apoteka Mr. L. Bahovec, Ljubljana.

Reg. br. 1349. od 6. VII. 1932.

Žrtve neprevidnega streljanja v celjski okolici. V Petrovčah je streljal na veliko soboto popoldne 17letni kovaški vajenec Fran Gajšek s karbidom. Nenadoma je eksplodirala s karbidom napolnjena pločevinasta posoda in razmesarila fantu levo lice. — Na Dolgi gori pri Ponikvi se je na veliko soboto

popoldne predčasno sprožil možnar iz naboj je razmesaril 19letnemu posestnikovemu sinu Francu Zdolšku levo roko, tako da so mu jo morali pozneje v bolnici odrezati do zapestja. — Na veliko nedeljo zjutraj se je ponesrečil pri streljanju hlapec Franc Pečnik z Lave pri Celju. Možnarjev naboj mu je razmesaril levo roko.

Redko maščevanje. Posestniku Abram v Brezju pri Rajhenburgu je neznanec v noči ubil in zaklal telico.

Električni tok je ubil v Radečah pri Zidanem mostu 24letnega delavca Albina Verbiča, doma iz Radeč. Smrtna nesreča se je zgodila pri dviganju papirnice bratov Piatik za eno nadstropje.

Ogenj uničil tri poslopja. V Stražišču nad Kranjem je zjutraj ob treh upepelil ogenj dve šupi posestnika Pavla Rozmana s 30 vozi detelje in hlev s krmo ter steljo. Škoda 100.000 Din, zavarovalnina znaša polovico.

Osem domačij uničenih od ognja. — Krog 11. ure dopoldne je izbruhnil požar v vasi Rogačica pri Škocjanu na Kranjskem. Radi močnega vetra je bilo namah v objemu plamenov 8 domačij. Upepeljenih je bilo 10 hiš z gospodarskimi poslopji vred. Enemu pogorelcu je zgorela vsa živina, par konj in 12 svinj. Žrtev požara je postala tudi vsa notrajna oprema poslopij. Reševanje je bilo skoro izključeno, ker so bile vse hiše krite s slamo. Ogenj je nastal najbrž na ta način, da je odneslo iskro



Angleška jezdna šola.

Podkajene ženske.

Naš ženski svet se maže in škropi z raznimi dišavami ali parfumi. Vsi dobri duhovi naših Evinih potomk niso nič v primeri z vonjem, katerega razširjajo ženske po egipčanskem Sudanu. Tamošnje gizdalinke se namreč podkajajo in uporabljajo zato radi močnejših živcev tako izdatna sredstva, da je mogoče na ta način odišavljene lepotice ovohati na daljše razdalje. Podkajanje je predmet posebne skrbnosti. Žene v Nubijski dolini ob reki Nil, po vzhodnem ter zapadnem Sudanu, prebivalke polutoka Sennar, pokrajini Kordofan in

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Graščak je vstal. Zelo toplo je dejal:

»Gospod Jelšnikar, po tem resnem razgovoru vaše finančne pomoči seveda ne morem več sprejeti. Vi ste bili edini v tem okraju, ki ste mi pomagali in mi še hoteli pomagati. Zaradi tega vas zelo spoštujem in sem vam zelo hvaležen.«

»Kaj pa boste storili?« je hripavo vprašal trgovec. »Dan plačila, deseti prvega meseca, je pred durmi.«

»Rubiti se bom zopet dal; imam še mladega bika v hlevu, vreden je poldrugi tisoč, tega naj vzamejo.«

»Torej ne marate? Tudi ne glede na to, o čemer sva imela sedaj čisto zaseben razgovor? Ali nočete več moje ustrezljivosti?«

»Ne morem. Toda vedno vam ostanem hvaležen.«

Ločila sta se.

Trgovec je sklonjen sedel nad zbirko pesmi svojega sina Ludvika; graščak pa je prepustil svoji kobilici, da je sama našla pot.

»No, le pojdi, luca, išči pot; jaz ne najdem nobene več!«

Špekulacija.

Pri očetu Blažunu »Pri lipi« sta sedela dva moža — meščan in Meden. Meden je nahrulil krčmarja:

»Pojdi no malo iz sobe, ki vsako besedo vlečeš na ušesa. Ali misliš, da sva nalašč zato prišla v tvojo odljudeno krčmo, da nobene besede ne bova mogla izpregovoriti na samem? Za to bi bilo priročneje pri »Upanju« ali pa v mestu. Pojdi malo v kuhinjo, na dvorišče, ali pa na izprehod.«

Blažun je vzrastel.

»Kaj? Iz moje gostilne me pač nobeden ne bo metel! Predrzen si, Meden! Prej vržem jaz tebe čez prag! Ne bom jokal za takim gostom. S takim —«

»Kaj se to pravi: s takim?«

iz dimnika na pod in od tamkaj se je razširil požar na ostala poslopja z neverjetno naglico. Celotno škodo cenijo na 2 milijona Din, vsi pogorelci skupaj so bili zavarovani le za 80.000 Din.

Obsodba radi uboja iz ljubosumja. 28letni posestniški sin Franc Slana iz Brezovice pri Ljubljani je letos dne 15. marca iz ljubosumnosti ubil posestniškega sina Franca Novaka. Ohladil ga je iz zasede s polenom po glavi, da je Novaku počila lobanja in je na posledicah umrl. Dne 18. aprila je obsodil ljubljanski senat Slano radi uboja na 5 let robije in na povračilo stroškov v znesku 5458 Din.

Otrok smrtno zadel otroka. 11letni Kolar Jože iz Šmartna pri Litiji je iz otroške neprevidnosti ustrelil iz flobert pištole v srce sedemletnega Pavla Bonča, sina mizarskega pomočnika v Litiji.

Kar dva smrtno ponesrečila isti večer in na istem mestu. Dne 18. aprila krog 8. ure zvečer so se odpeljali na kolesih iz krčme Ignacija Kalana v Gorenji vasi na Kranjskem trije fantje v smeri proti Žirovskemu vrhu domov. Ob 9. uri istega večera so našli na cesti med Trato in Dol. Dobravo Leopolda Oblaka z Žirovskega vrha, po poklicu žagarja, nezavestnega ležati čez cesto. Ponesrečenega kolesarja so prepeljali v Gorenjo vas k zdravniku, ki je ugotovil počenje lobanje in je Oblak tudi kmalu za tem izdihnil. — Isti večer se je odpravil iz Gorenje vasi na motornem kolesu proti domu Ivan Bogataj iz Suhega dola pri Lučinah. Na mestu, kjer so poprej zadeli na ponesrečenega Oblaka, so našli ležati preko ceste Bogataja, na njem pa motorno kolo. Bil je že mrtev, ko so ga pobrali in so mu hoteli nuditi prvo pomoč.

Uničevalno delo ognja. Na Pleščem vrhu na Drašiči blizu Črnomlja na Dolenjskem je uničil ogenj hlev, pod, svinjake in vse, kar je bilo noter. Prašiče so rešili, zadušila se pa je od vročine krava. Gospodarja ob času nesreče ni bilo doma, šel je z voli do Gradaca, da

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominkel Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bi bil drugi dan na sejmu v Črnomlju. V Gradacu je zvedel, da mu je uničil ogenj imanje.

Težka avtomobilska nesreča se je pripetila dne 18. aprila v Ljubljani na Dunajski cesti. Šofer Rudolf Debeljak, uslužben in stanujoč v Zagrebu, je zgubil oblast nad volanom, avto se je preobrnil in pokopal pod seboj Debeljaka, katerega so potegnili izpod vozila z zlomljenima obema rokama in nogama, povrh mu je zdrobljen še prsni koš in je stanje tako težko ponesrečenega reveža res brezupno.

Požigalec obsojen na tri leta. Dne 28. avgusta v nedeljo med gasilsko veselico je izbruhnil v lški vasi na Kranjskem ogenj, ki je uničil posestniku Martinu Žagarju kljub hitri gasilski pomoči gospodarsko poslopje s krmom vred, Uršuli Kramar hišo s hlevom, podom in priliklinami, in Mihi Vrenku pa seno. Požiga osumljeni Al. Likovič je bil dne 19. aprila od ljubljanskega senata obsojen na 3 leta robije.

Iz gole hudobije ga je udaril s kolom po glavi. Orožniki so predali v ljubljanske zapore 25letnega posestnikovega sina Lojza Janžlja iz Kota pri Igu. Omenjeni je v noči na velikonočni ponedeljek kar brez vsakega povoda iz gole hudobije do nezavesti pobil s kolom posestniškega sina Valentina Križmana iz Staje pri Igu. Udarjeni se bori s smrtjo v bolnici v Ljubljani.

Pozor! Prosimo, da nam oni, ki nam lahko nudijo podatke, če možno naslov bivališča od 2. novembra 1932 izginule Marije Jereb, stare

24 let, ki je bila v nosečem stanju, iste izročiti proti nagradi. Jereb, Pobrežje pri Mariboru Prešernova ulica 6.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoj.

Svetloba v globinah.

V koliki globočini je mogoče spoznati znake luči, je odvisno od kakovosti vode. Tamkaj, kjer prevladujejo v morski vodi korale, je voda tako čista, da prodrejo solnčni žarki v globino 100 m. V severnih morjih je solnčna svetloba nekako raztepena v neznatnih globinah in ni mogoče ničesar dobro razločiti. Razmere svetlobe pa so že tudi v malenkostni globočini čudne in nekaj posebnega.

Francoski ladijski tehnik De Plury, ki je napravil nad 100 potapljaških poskusov, pripoveduje, da je videti 32 m globoko solnce kakor rdečkasto kroglo in celo pri belem dnevu na nebu zvezde. Ko je stalo solnce ravno navpik, se je nahajal De Plury na morskem dnu. »Stal sem na belem pesku«, pripoveduje, »lomljenje svetlobe na snežnobeli preprogi je napravilo na mene vtis, kakor bi stal na ravnini iz raztopljenega zlata.«

Po najnovejših opazovanjih ameriškega raziskovalca morskih dna dr. Viljema Beebe prodre solnčna svetloba na gotovih mestih več sto metrov globoko. Brez solnčnih žarkov bi se nikakor ne dale razlagati svetlobne razmere v večjih morskih globinah. Ko se je pogreznil omenjeni raziskovalec v malem potapljaškem zvonu med koralnim pečevjem Bermuda otočja (pred osrednjo Ameriko) 180 m globoko, je bila svetloba, ki ga je obdajala, popolnoma modra, prevzel ga je občutek, da gleda ter uživa predvsem čisto novo barvo. Istočasno je postala voda tako bleščeča, ko je posvetil Beebe skozi skozi majhno kremenčevo okence zvona z 250 Wattovo

Meden je skočil od mize in stisnil pesti.

»Kaj se to pravi: s takim? Kaj naj pomeni tako govoričenje?«

»Boš že sam vedel. Tri četrtine ljudi prepeva novo pesem:«

»Od vrelca gre soparen piš,

vroč, vroč, vroč —

kdo ubil dekle je, govoriš? —

Kdo videl je, kdo bil navzoč —

»Molči! Ali ne veš, da sem hotel novega učitelja, ki je bil zložil to umazano pesem, tožiti? Odvetnik pa mi je odsvetoval. Nikogar ni imenoval v pesmi, ta pes. Jezen je name, ker sem mu bil rekel nekoč, da učitelja, ki se samo izprehaja, ne potrebujemo. In sedaj — sedaj meri name, ta postopač. Jaz naj bi bil koga umoril, jaz? Prej bi umoril samega sebe; kajti — tako sem bral — kdor upihne življenja luč, tistemu njegova lastna življenska pot utone v smrtni temi. Vprašaj Colnarja, ki je zaprt!«

Meščan je skušal miriti. Toda Meden je bil razjarjen. Pograbil je klobuk in plašč.

»Pojdem in nič več ne prestopim tega praga!«

Blažun je jezno odvrnil:

»Vesel bom, če se te iznebim. Ne bo dolgo, pa se nobeden več ne bo veliko ponašal s teboj.«

Meden je odšel skozi vrata. Blažun se je smejal za njim.

Meščan se je čudil. Odšel je za Medenom, ne da bi rekel besedo.

Prazen avto je pridrčal po cesti. Najela sta ga in se odpeljala proti mestu.

»Kako ste torej opravili?« je vprašal Meden že v avtu.

»S to žensko ne pridete do besede,« je odgovoril meščan.

Meden je zaklel.

»Torej zopet nič.«

»Nič.«

Ko sta bila sama v posebni sobi pri »Medvedu«, je rekel Meden razburjeno:

»To mi je že preveč! Osem let že plačujem vaši posredovalnici ogromne stroške, pa ne pri-

Darfur posvečajo vsaki teden par ur podkajanju. Na dvorišču vsake kočje in pod vsakim šotorom je videti v zemljo izkopano jamo, ki je preoblečena s trdo hlovice, ali pa je v njo postavljen lonec. V jami tli iz ogilja ogenj in nanj trosijo razne dišave, kakor: cimet, klinčke, kadila, mirto itd. Nad tako žrjavico se usede ženska, se skrbno zavije v ruto, da ne uide po nepotrebnem niti eden dimec. Ščasoma se začne potiti kakor bi bila v parni kopeli. Po preteku pol do ene ure je ženka tako diščeča podkajena, da širi vonj kilometra na daleč.